

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ເລກທີ 482 / ກຊສ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 19 ເມສາ 2002

ຂໍ້ກຳນົດຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວ່າດ້ວຍຮ້ານຂາຍຍ່ອຍຢາ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ສະບັບເລກທີ 01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ເມສາ 2000.
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເລກທີ 020/ນຍ, ລົງວັນທີ 19/3/99.
- ອີງຕາມ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານຢາ ເລກທີ 49/ນຍ, ລົງວັນທີ 13/03/93.
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງກົມອາຫານ ແລະ ຢາ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາຂອງກົມມະຫາພາກ ແລະ ການນຳຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກອອກຂໍ້ກຳນົດ:

ໝວດທີ I

ຫຼັກການລວມ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງລະດັບຄາດຫມາຍ

1. ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ້ານຂາຍຢາ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ສະບັບ ເລກທີ01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000 ແລະ ຫຼັກການວິຊາສະເພາະ. ແນໃສ່ຮັບປະກັນ ການບໍລິການດ້ານຢາ-ອຸປະກອນການແພດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນທຳແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ.
2. ຄາດຫມາຍ: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮ້ານຂາຍຢາບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ຂອງຂະແໜງວິຊາການທີ່ວາງອອກ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 6, 7, 8 ແລະ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມ

1. “ຢາ” : ແມ່ນວັດຖຸຢາງໜຶ່ງ ຫຼື ວັດຖຸປະກອບຫຼາຍຢ່າງທີ່ອອກລິດ ແລະ ອອກລິດປະສົມເຂົ້ານຳກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກັນພະຍາດ ແລະ ບິນບົວ, ຊ່ວຍໃນການພິສູດ ແລະ ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ບັນເທົາອາການເຈັບປວດ, ດັດແກ້, ປັບປຸງ, ເຊີດຊູ, ບຳລຸງ, ຮັກສາ ຫຼື ປຸງແປງໜ້າທີ່ການ ຂອງຮ່າງກາຍ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນ.

2. “ຢາສາກິນ ຫຼື ຢາຫຼວງ” : ແມ່ນຜະລິດຕະຢາທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງສໍາເລັດຮູບ ຕາມສູດຕໍາລາ ແລະ ກໍາມະວິທີວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງມີການທຸ້ມທໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກ. ໃນນັ້ນສ່ວນປະກອບ ທີ່ອອກລິດໄດ້ຖືກດັດແປງ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບການນໍາໃຊ້ສໍາລັບຄົນ.
3. “ຢາພື້ນເມືອງ” : ຢາພື້ນເມືອງແມ່ນຢາທີ່ມາຈາກພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ການທຸ້ມທໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກ. ໃນນັ້ນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມແຮງ ການອອກລິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພິສູດດ້ວຍວິທະຍາສາດປະຈຸບັນ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.
4. “ຮ້ານຂາຍຢາ” : ແມ່ນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໃຫ້ການບໍລິການດ້ານຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ.
5. “ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍຢາ” : ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາທີ່ ອອກໃຫ້ໂດຍຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.
6. “ຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາ” : ແມ່ນນັກວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ ຫຼື ການແພດທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍຢາໃນການຂາຍຢາ.

ມາດຕາ 3. ເງື່ອນໄຂຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດຮ້ານຂາຍຢາ

1. ເປັນຄົນສັນຊາດລາວ ທີ່ມີພູມລໍາເນົາຕັ້ງຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ຖາວອນບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ.
2. ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ມີພູມລໍາເນົາຕັ້ງຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ຖາວອນ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານລະບົບການຮຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ໄດ້ອະນຸມັດຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.
3. ສໍາລັບເພສັດຊະກອນທີ່ສັງກັດລັດຢູ່ ມີສິດເປີດຮ້ານຂາຍຢາ ນອກໂມງລັດຖະການໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບໃຊ້ວຽກງານມາແລ້ວຢ່າງຕໍ່າ 2 ປີ ສໍາລັບເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ 3 ປີ ສໍາລັບເຂດຕົວເມືອງໃຫ່ຍ.
4. ສໍາລັບເພສັດຊະກອນທີ່ສັງກັດລັດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຝຶກງານທາງດ້ານວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ປີຂຶ້ນໄປສໍາລັບເຂດພູດອຍ ແລະ ເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ 3 ປີຂຶ້ນໄປສໍາ ລັບເຂດທົ່ງພຽງ ແລະ ຕົວເມືອງໃຫ່ຍ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.
5. ຕ້ອງມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສໍາເລັດການສຶກສາວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍສະຖາບັນການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັບຮອງຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.
6. ຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນໄລຍະຖືກດໍາເນີນຄະດີ ຫຼື ປະລະໜ້າທີ່ ຫຼື ຖືກປະຕິບັດວິໄນຍ້ອນການຜິດພາດທາງດ້ານວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ.
7. ຕ້ອງມີສຸຂະພາບດີ ບໍ່ເປັນໂລກຈິດ ແລະ ພະຍາດຕິດແປດ, ບໍ່ເສບຢາເສບຕິດ.

ໝວດທີ II

ຂັ້ນຂອງຮ້ານຂາຍຢາ

ມາດຕາ 4. ຂັ້ນຂອງຮ້ານຂາຍຢາ

ແຕ່ປີ 2005 ເປັນຕົ້ນໄປ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຕົວເມືອງໃຫ່ຍ, ເຂດເທດສະບານແຂວງ ກໍາແພງນະຄອນ ແລະ ບາງເຂດເທດສະບານເມືອງຈະໃຫ້ມີແຕ່ຮ້ານຂາຍຢາຂັ້ນ 1 ເປັນສ່ວນຫຼາຍ ແລະ ຂັ້ນ 2 ຈໍານວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍລິຫານໂດຍເພສັດຊະກອນຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກວາງອອກ.

ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ໃນການ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນເຂດຊົນລະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ລັດຖະມົນ ຕົວ່າການກະ ຊວງສາທາລະນະສຸກ ຈະພິຈາລະນາເປີດ ຫຼື ປິດຮ້ານຂາຍຢາຂັ້ນອື່ນ ໃນແຕ່ລະບໍລິເວນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 5. ອະນຸຍາດໃຫ້ຮ້ານຂາຍຢາ ຂາຍອາຫານເສີມການແພດ, ເຄື່ອງສຳອາງການແພດ (ໂກສະເມຕິກການ ແພດ) ຕາມບັນຊີທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນຕູ້ຕ່າງຫາກ ພ້ອມມີປຶ້ມຕິດ ຕາມສະເພາະ.

ໝວດທີ III

ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນຮ້ານຂາຍຢາ

ມາດຕາ 6. ສະຖານທີ່ຕັ້ງຮ້ານຂາຍຢາ

1. ຮ້ານຂາຍຢາຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນສະອາດ, ມີເນື້ອທີ່ຕໍ່າສຸດ 12 ຕາຕະລາງແມັດ, ເປັນຫ້ອງເຮືອນ ສະເພາະ, ບໍ່ບົນເປກັບສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ບ່ອນຂາຍເຄື່ອງອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຢາ. ສະເພາະ ຫ້ອງປຸງແຕ່ງຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ຕໍ່າສຸດ 12 ຕາຕະລາງແມັດ ແລະ ມີຫ້ອງສາງຕ່າງຫາກ ຊຶ່ງມີເນື້ອ ທີ່ຢ່າງຫນ້ອຍ 6 ຕາຕະລາງແມັດ.
2. ຮ້ານຂາຍຢາທີ່ໄດ້ອະນຸມັດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນໃດທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຍ້າຍ, ຖ້າຢາກປ່ຽນສະຖານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນໃໝ່ ໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 7. ປ້າຍຮ້ານຂາຍຢາ

ຮ້ານຂາຍຢາຕ້ອງມີປ້າຍຕິດສະເພາະ, ຕ້ອງຂຽນຈະແຈ້ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຊື່ຮ້ານຂາຍຢາເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາກິນ;
- ທີ່ຢູ່, ໂທລະສັບ, ເລກຖະບຽນທຸລະກິດ, ເລກທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ແລະ ຊື່ເຈົ້າຂອງ ຮ້ານ.
- ປ້າຍຮ້ານຂາຍຢາມີພື້ນສີຂຽວ ຕົວໜັງສີສີຂາວຕາມຂະໜາດທີ່ກົມອາຫານ ແລະ ຢາກຳນົດ.

ມາດຕາ 8. ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ພາຍໃນຮ້ານຂາຍຢາ

ຮ້ານຂາຍຢາ ຕ້ອງມີອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການເກັບຮັກສາ ແລະ ຈ່າຍຢາ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຄື:

- ຕູ້ແກ້ວເກັບຮັກສາຢາສຳລັບວາງຂາຍ;
- ຕູ້ສະເພາະເພື່ອຮັກສາຢາເບື້ອ ແລະ ຢາເສບຕິດ. ຕູ້ດັ່ງກ່າວຕ້ອງແໜ້ນໜາ ແລະ ໃສ່ກະແຈສະເພາະ.
- ຕູ້ເຢັນພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງວັດແທກອຸ່ນທະພູມ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຢາຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມເຢັນເຊັ່ນ: ຢາວັກ ແຊ້ງ ຫຼື ຢາຍັດທະວານ...
- ມີເຄື່ອງນັບເມັດຢາທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະທີ່ບໍ່ເຂົ້າໝັ້ງ ຫຼື ເຮັດດ້ວຍປະລາສະຕິກ;
- ມີກັບ, ຖົງຢາງ ຫຼື ຖົງເຈ້ຍສະອາດທີ່ພິມ ຫຼື ກາຈ້າຂອງຮ້ານເພື່ອບັນຈຸ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ຢາ.

ມາດຕາ 9. ເອກະສານປະຈຳຮ້ານຂາຍຢາ

ຮ້ານຂາຍຢາທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງມີເອກະສານປະຈຳຮ້ານ ເຊັ່ນ:

- ໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ຈາກຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ,

- ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈາກຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ໃບສັ່ງປະຕັງ ຈາກຂະແໜງສ່ວຍສາອາ ກອນ ໃຫ້ແຂວນໄວ້ໃນຮ້ານ ທີ່ເຫັນງ່າຍ;
- ປຶ້ມກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆກ່ຽວກັບຢາ;
- ບັນຊີຢາທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂາຍ;
- ບັນຊີໜວດຢາ ທີ່ທ້າມຂາຍ;
- ປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ຢາ;
- ປຶ້ມຕິດຕາມການກວດກາຂອງພະນັກງານກວດກາ;
- ບັນຊີຕິດຕາມຢາຢູ່ພາຍໃນຮ້ານ: ຊື່ເຂົ້າ, ຂາຍອອກ, ຍັງເຫຼືອຕົວຈິງພ້ອມດ້ວຍ ວັນເດືອນປີ ໝົດອາຍຸ ແລະ ຊຸດຜະລິດ;
- ສຳເນົາໃບບິນຊື້ເຂົ້າ ແລະ ປຶ້ມໃບບິນຂາຍອອກຂອງຮ້ານ;
- ບັນຊີຢາຄວບຄຸມພິເສດ, ຢາເສບຕິດ ແລະ ຢາອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ ທີ່ຕ້ອງຂາຍຕາມໃບ ສັ່ງແພດ;
- ບັນຊີຢາອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງຂາຍຕາມໃບສັ່ງແພດ.

ໝວດທີ IV

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປີດຮ້ານຂາຍຢາ

ມາດຕາ 10. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປີດຮ້ານຂາຍຢາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມຕໍ່ຫນ້າກົດໝາຍກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການບໍລິການ ນັບທັງການກະທຳຄວາມຜິດ ຂອງຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາ.

ມາດຕາ 11. ຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາຕ້ອງແມ່ນເພສັດຊະກອນ ຫຼື ແພດທີ່ມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ຂາຍຢາຊ່ວຍ ຢ່າງເປັນທາງການ, ຫ້າມຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມາຂາຍຢາຊ່ວຍພາຍໃນຮ້ານ.

ມາດຕາ 12. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປີດຮ້ານຂາຍຢາ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທຸກຢ່າງໃນເວລາເຈົ້າໜ້າທີ່ລົງກວດກາຮ້ານຂາຍຢາ. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປີດຮ້ານຂາຍຢາ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາ ຕ້ອງໃຫ້ການແນະນຳລູກຄ້າ ກ່ຽວກັບວິທີນຳໃຊ້ຢາຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການນຳໃຊ້ຢາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ໝວດທີ V

ເອກະສານຂໍໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳເພື່ອເປີດຮ້ານຂາຍຢາ

ມາດຕາ 13. ການປະກອບເອກະສານເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ

13.1. ການປະກອບເອກະສານເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ຂໍໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ;
2. ໃບຊົວະປະຫວັດຫຍໍ້ ທີ່ມີຮູບຕິດ (ບໍ່ກາຍ 1 ປີ);
3. ໃບຍັງຢືນສຸຂະພາບ (ບໍ່ກາຍ 3 ເດືອນ);
4. ໃບຍັງຢືນທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ ທີ່ມີຮູບຕິດ;
5. ຮູບຖ່າຍຂະໜາດ 3x4= 03 ໃບ (ບໍ່ກາຍ 1 ປີ);
6. ໃບປະກາດສະນິຍາບັດ;
7. ໃບແຈ້ງໂທດ;
8. ໃບຍັງຢືນຂອງກົມກອງທີ່ສັງກັດ ໃນກໍລະນີເປັນພະນັກງານສັງກັດລັດ;

9. ໃບຢັ້ງຢືນການຝຶກງານສໍາລັບຜູ້ຮຽນຈົບໃໝ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສັບຊ້ອນ;
10. ແຜນວາດທີ່ຕັ້ງຮ້ານຂາຍຢາ;
11. ໃບຢັ້ງຢືນການລົງກວດກາສະຖານທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ອນອະນຸຍາດ;
12. ບັນຊີອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຜູ້ຮ້ານຂາຍຢາ.

13.2. ການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ (ບໍ່ໃຫ້ກາຍ 3 ເດືອນ) ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ ທີ່ມີຮູບຕິດ;
4. ຮູບຖ່າຍຂະໜາດ 3x4= 03 ໃບ (ບໍ່ກາຍ 1 ປີ);
5. ໃບບັນທຶກການກວດກາຮ້ານຂາຍຢາ ເພື່ອອອກອະນຸຍາດ ແລະ ທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດ ຊະກໍາ.

ມາດຕາ 14. ການປະກອບເອກະສານເພື່ອຂໍເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາ

1. ໃບຄໍາຮ້ອງຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂາຍຢາ;
2. ໃບຊີວະປະຫວັດຫຍໍ້ ທີ່ມີຮູບຕິດ (ບໍ່ກາຍ 1 ປີ);
3. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ (ບໍ່ໃຫ້ກາຍ 3 ເດືອນ) ;
4. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ ທີ່ມີຮູບຕິດ;
5. ຮູບຖ່າຍຂະໜາດ 3x4= 03 ໃບ (ບໍ່ກາຍ 1 ປີ);
6. ໃບປະກາດສະນິຍາບັດ;
7. ໃບແຈ້ງໂທດ;
8. ໃບຮັບຮອງຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍຢາ.

ໝວດທີ VI

ການອອກໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ

ການເປີດ-ປິດ ແລະ ການບໍລິການຂອງຮ້ານຂາຍຢາ

ມາດຕາ 15. ຂັ້ນຕອນສະເໜີຂໍເປີດ ຫຼື ຂໍຕໍ່ຮ້ານຂາຍຢາ

1. ການອອກທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາ.

- ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຂໍເປີດ ຫຼື ຂໍຕໍ່ອາຍຸຮ້ານຂາຍຢາຂັ້ນ 1 ແລະ ຂັ້ນ 2 ຕ້ອງໄດ້ປະກອບ ເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 13.1 ຫຼື 13.2 ແລ້ວຍື່ນຕາມຂັ້ນຕອນຄືກັນກັບ ຮ້ານຂາຍຢາຂັ້ນ 3 ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ລຸ່ມນີ້.
- ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຂໍເປີດ ຫຼື ຂໍຕໍ່ອາຍຸຮ້ານຂາຍຢາຂັ້ນ 3 ຕ້ອງໄດ້ປະກອບເອກະສານຍື່ນ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ (ບ່ອນທີ່ຮ້ານຂາຍຢາຕັ້ງຢູ່) ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຈ້ອນຕາມ ທິດຊີ້ນໍາຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກໃນແຕ່ລະປີ ແລ້ວສົ່ງຕໍ່ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ເພື່ອພິຈາລະນາຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຮັດກຸມ ແລ້ວສົ່ງໄປຍັງ ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມແຜນການ ແລະ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກທ່ານ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.
- ໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກໍາມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ 1 ປີ; 3ເດືອນກ່ອນຈະໝົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ ໃຫ້ປະກອບເອກະສານເພື່ອຂໍຕໍ່ອາຍຸຕື່ມ.

- ຜູ້ຖືໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ຕາມລະບຽບການ.

2. ການເປີດຮ້ານຂາຍຢາ.

- ຜູ້ທີ່ຮັບໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບເອກະສານ ຍື່ນຕໍ່ຂະແໜງການຄ້າ ຕາມລະບຽບການ.

1. ການປິດຮ້ານຂາຍຢາ.

ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ, ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ,ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດມີ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ້ານຂາຍຢາ ແລະ ສະເໜີ ໃຫ້ປິດຮ້ານຂາຍຢາ ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສົມທົບກັບພະແນກການຄ້າ ຕາມກໍລະນີ ລຸ່ມນີ້:

ປິດຊົ່ວຄາວ: ໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ພົດອາຍຸການນຳໃຊ້.

ປິດຖາວອນ:

- ກໍລະນີຮ້ານຂາຍຢາ ຫາກຂາຍຢາເສບຕິດທີ່ທາງການເກືອດຫ້າມ ເຊັ່ນ: ອຳເພຕະມິນ, ເຮໂຣອິນ....
- ເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍຢາເສຍຊີວິດ.
- ບໍ່ມີໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ.
- ໃນກໍລະນີ ຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ປັບໃໝມາແລ້ວ 3 ຄັ້ງ.
- ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການກະທຳຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເຖິງແກ່ເສຍຊີວິດຂອງຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 16. ການບໍລິການ

ຮ້ານຂາຍຢາ ຕ້ອງມີພັນທະບໍລິການໃນຍາມກາງຄືນ ໂດຍຜັດປຸງນັກຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຮ້ານຂາຍຢາຕ້ອງປະຕິບັດລາຄາດຽວ ໃນການບໍລິການຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ (ຫ້າມຂຶ້ນລາ ຄາຢາໃນເວລາກາງຄືນ).

ໝວດທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ

ມາດຕາ 17. ເນື່ອງຈາກວ່າຢາເປັນ 5 ຊະນິດສິນຄ້າພິເສດ 5 ຊະນິດ ຮ້ານຂາຍຢາຕ້ອງປະຕິບັດ ຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ຂໍ້ຫ້າມດັ່ງລຸ່ມນີ້: (ລວມ13 ຂໍ້)

1. ຫ້າມຕັ້ງຮ້ານຂາຍຢາ ຢູ່ໃນບໍລິເວນການຄຸ້ມຄອງຂອງຈັດສັນຕະຫຼາດສົດ ຫຼື ຢູ່ໃນຫ້ອງກວດ ພະຍາດເອກະຊົນ ຫຼື ຄລິນິກ.
2. ຫ້າມຮ້ານຂາຍຢາຂາຍ ເກີນບັນຊີຢາ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ຂາຍ.
3. ຫ້າມຂາຍຢາປົນເປກັບສິນຄ້າຊະນິດອື່ນ ຍົກເວນເຄື່ອງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ກຳນົດ ສະບັບນີ້.
4. ຫ້າມຂາຍຢາຕາມສະຖານທີ່ທາງການບໍ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ຂາຍ.
5. ຫ້າມບັນຈຸຢາຫຼາຍຊະນິດປົນເປກັນໃສ່ໃນກັບ, ຖົງ ຫຼື ຫໍ່ດຽວກັນໃຫ້ຜູ້ຊື້ (ຕ້ອງບັນຈຸຢາແຕ່ລະ ຊະນິດໃສ່ກັບ,ຖົງ ຫຼື ແຍກກັນ ພ້ອມທັງຂຽນຊື່, ຄວາມແຮງ, ວິທີໃຊ້ ແລະ ຈຳນວນຢາ ຢ່າງ ຈະແຈ້ງ).
6. ຫ້າມເອົາຮ້ານຂາຍຢາເປັນບ່ອນກວດພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວຄົນເຈັບ.
7. ຫ້າມນຳໃຊ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມາຂາຍຢາຊ່ວຍຢູ່ໃນຮ້ານຂອງຕົນ.

8. ຫ້າມໂອນ ຫຼື ຂາຍ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າໃບທະບຽນວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ.
9. ຫ້າມຂາຍຢາເບື້ອ, ຢາອັນຕະລາຍ ແລະ ຢາເສບຕິດທີ່ບໍ່ມີໃບສັ່ງແພດຊຶ່ງຈະມີບັນຊີການກຳນົດຕ່າງຫາກ.
10. ຫ້າມປ່ຽນແປງພາຊະນະບັນຈຸຢາ ຈາກຫົວໜ່ວຍມັດທໍ່ເດີມ ວາງຂາຍຢູ່ໃນຮ້ານ.
11. ຫ້າມຍົກຍ້າຍຮ້ານຂາຍຢາ.
12. ຫ້າມຈຳໜ່າຍຢາທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິດສະແຕມຢາ.
13. ຫ້າມຮ້ານຂາຍຍ່ອຍຢາ ຂາຍຍົກຢາ.

ມາດຕາ 18. ຫ້າມຮ້ານຂາຍຢາ ຊື້/ຂາຍ ແລະ ເກັບມ້ຽນຢາດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຢາຕົກມາດຕະຖານ: ຢາບໍ່ມີສະຫຼາກ ຫຼື ມີສະຫຼາກບໍ່ຈະແຈ້ງ, ຢາໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້, ຢາເຊື່ອມຄຸນນະພາບ ແລະ ອື່ນໆທີ່ທາງການກຳນົດ. ຢາເຖື່ອນ: ຢາຕົວແບບ, ຢາໜີພາສີ, ຢາບໍ່ໄດ້ຕິດສະແຕມຂອງກົມອາຫານ ແລະ ຢາ, ຢາທີ່ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ອື່ນໆ.
2. ຢາປອມ, ຢາທີ່ທາງການເກືອດຫ້າມທຸກຊະນິດ.
3. ຢາບໍ່ມີໃບບິນຊື້ / ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມທາງການກຳນົດ.

ໝວດທີ VIII

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 19. ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ ແລະ ລົງໂທດ ຕາມກໍລະນີ ຫນັກ ຫລື ເບົາ ດັ່ງລາຍລະອຽດຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ລະເມີດຄັ້ງທີ 1
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 8, 9, 16, 17.1, 17.2, 17.3, 17.4, 17.5, 17.6, 17.7, 17.8, 17.9, 17.10, 17.12 ແລະ 17.13 ຕ້ອງຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 18.1, 18.2 ແລະ 18.3 ຕ້ອງຖືກຍຶດສິນຄ້າ ແລະ ປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ 19.2. ຜູ້ທີ່ລະເມີດຄັ້ງທີ 2
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 17.1 ແລະ 18.2 ຕ້ອງຖືກປິດຢ່າງຖາວອນ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 17.2, 17.2, 17.3, 17.4 ແລະ 17.5, 17.12, 17.13 ຕ້ອງຖືກຍຶດສິນຄ້າ ແລະ ປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 8, 9, 16, 17.7 ແລະ 17.8 ຕ້ອງຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນ 50.000 ກີບ (ຫ້າສິບພັນກີບ) ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 17.6 ແລະ 17.9 ຕ້ອງຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນ 150.000 ກີບ (ຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບພັນກີບ) ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຕິດຕາມ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 18.1 ແລະ 18.3 ຕ້ອງຖືກຍຶດສິນຄ້າແລະປັບໃໝ 4 ເທົ່າຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ 19.3. ຜູ້ທີ່ລະເມີດຄັ້ງທີ 3
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 8, 9, 16, 17.2, 17.3, 17.5 ແລະ 17.7 ຕ້ອງຖືກປິດຊົ່ວຄາວ 6 ເດືອນ ຫາ 1 ປີ.
 - ຕໍ່ມາດຕາ: 17.4, 17.6, 17.8, 17.11, 18.1 ແລະ 18.3 ປິດຢ່າງຖາວອນ.

ມາດຕາ 20. ໃນກໍລະນີ ຮ້າຍແຮງເປັນອັນຕະລາຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ຢາເສຍອົງຄະ,
ເຖິງຂັ້ນເສຍຊີວິດເຈົ້າຂອງຮ້ານຂາຍຢາຕ້ອງຢຸດກິດຈະການຢ່າງຖາວອນ ແລະ
ຖືກຮ້ອງຟ້ອງຂຶ້ນສານເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ X
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມາດຕາ 21. ມອບໃຫ້ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ ຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ໂດຍສົມທົບກັບພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິ ເສດ
ແລະ ບັນດາຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ທຸກຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ, ຄຳສັ່ງແນະນຳທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ທີ່ຂັດກັບເນື້ອໃນ
ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ມາດຕາ 22: ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີ ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

໐໑. ບອນເນກ ດາລາລອນ